

פרשיות תזריע ומצורע תשע"ה

הרב ארי דוד קאהן
Israel Center
<http://arikahn.blogspot.com>

Rabbi Ari Kahn
Adk1010@gmail.com
<http://Rabbiarikahn.com>

1. ויקרא פרק ט

א ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל: ב ויאמר אל-אהרן קח-
לך עגל בן-בקר לחטאת ואיל לעלה תמימם והקרב לפני ה' ג ואל-בני ישראל תדבר
לאמר קחו שעיר-עזים לחטאת ועגל וכבש בני-שנה תמימם לעלה:

2. ויקרא פרק י, א-ג

(א) ויקחו בני-אהרן נדב ואביהוא איש מחתתו ויתנו בהן אש וישמו עליה קטרת
ויקריבו לפני ה' אש זרה אשר לא צוה אתם: (ב) ותיצא אש מלפני ה' ותאכל אותם
וימתו לפני ה': (ג) ויאמר משה אל-אהרן הוא אשר-דבר ה' לאמר בקרבי אקדש
ועל-פני כל-העם אכבד וידם אהרן:

3. רש"י ויקרא פרק י פסוק ג

(ג) הוא אשר דבר וגוי - היכן דבר ונועדתי שמה לבני ישראל ונקדש בכבודי (שמות כט
מג). אל תקרי בכבודי אלא במכובדי. אמר לו משה לאהרן אהרן אחי יודע הייתי
שיתקדש הבית במיודעיו של מקום והייתי סבור או בי או בד, עכשיו רואה אני שהם
גדולים ממני וממד:

4. שמות פרק כט פסוק מג

ונעדתי שמה לבני ישראל ונקדש בכבדתי:

5. ספר ויקרא פרק יב

(א) וידבר ה' אל משה לאמר: (ב) דבר אל בני ישראל לאמר אשה כי תזריע וילדה זכר
וטמאה שבועת ימים כימי נדת דותה תטמא: (ג) וביום השמיני ימול בשר ערלתו:

6. ספר ויקרא פרק יב

ובמלאת ימי טהרה לבן או לבת תביא כבש בן שנתו לעלה ובן יונה או תר לחטאת אל
פתח אהל מועד אל הכהן:

7. תלמוד בבלי מסכת נדה דף לא/ב

שאלו תלמידיו את רבי שמעון בן יוחי מפני מה אמרה תורה יולדת מביאה קרבן אמר
להן בשעה שכורעת לילד קופצת ונשבעת שלא תזקק לבעלה לפיכך אמרה תורה תביא
קרבן

8. זוהר חדש כרך א (תורה) פרשת יתרו דף נג עמוד א

ועוד כיונים דלית בכל עופין מהימנא לגבי בעלה כיונה. עיינין גבהנין מסתכלין באורח
מישור לגבי בעלה

9. זוהר חדש - תיקונים כרך ב דף סב עמוד ב

דאיהו עמודא דאמצעיתא אתקרי חירו דמתמן אתייהיב אורייתא לגבי יונה קדישא
דאיהי שכינתא דמסטרעה איתקריאו ישראל יונה.

10. ויקרא פרק יד, א-ד

(א) וַיְדַבֵּר ה' אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: (ב) זֹאת תְּהִי־הַתּוֹרָה הַמְצַרֵּעַ בַּיּוֹם טְהַרְתּוּ וְהוֹבֵא אֶל-הַכֹּהֵן: (ג) וַיֵּצֵא הַכֹּהֵן אֶל-מַחוּץ לַמַּחֲנֶה וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהָנָה נִרְפָּא וְנִגְעֵה-הַצָּרַעַת מִן-הַצָּרַעַת: (ד) וַיֵּצֵא הַכֹּהֵן וְלָקַח לַמַּטְהָר שְׁתֵּי-צִפְרִים חַיִּוֹת טְהוֹרוֹת וְעֵץ אֶרֶז וּשְׁנֵי תוֹלַעַת יַאֲזֵב:

11. תלמוד בבלי מסכת ערכין דף טז עמוד ב

בְּעֵא מִיָּנִיָּה רַבִּי שְׁמוּאֵל בַּר נָדָב מְרַבִּי חֲנִינָא וְאִמְרֵי לָהּ רַבִּי שְׁמוּאֵל בַּר נָדָב חֲתַנְיָה דְרַבִּי חֲנִינָא מְרַבִּי חֲנִינָא וְאִמְרֵי לָהּ מְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לֵוִי, מַה נִּשְׁתַּנָּה מְצוּרַע שְׁאִמְרָה תּוֹרָה, (ויקרא יג) "בְּדָד יֵשֵׁב מִחוּץ לַמַּחֲנֶה מוֹשְׁבוֹ" הוּא הַבְּדִיל בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ וּבֵין אִישׁ לְרֵעֵהוּ לְפִיכָד אִמְרָה תּוֹרָה בְּדָד יֵשֵׁב מִחוּץ לַמַּחֲנֶה מוֹשְׁבוֹ. אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לֵוִי, מַה נִּשְׁתַּנָּה מְצוּרַע שְׁאִמְרָה תּוֹרָה, (שם יד) "יָבִיא שְׁתֵּי צִפְרִים לְטְהַרְתּוֹ" אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, עָשָׂה מַעֲשֵׂה פְטִיט לְפִיכָד [אִמְרָה תּוֹרָה] יָבִיא קָרְבָּן פְּטִיט.

R. Samuel b. Nadab, the son-in-law of R. Hanina, asked of R. Hanina; or, according to still others, asked of R. Joshua b. Levi: Wherein is the leper different that the Torah said: He shall dwell alone; without the camp shall his dwelling be? He separated a husband from his wife, a man from his neighbor, therefore said the Torah: [He shall dwell alone]. R. Joshua b. Levi said: Wherein is the leper different that the Torah said: Two living clean birds [he should bring] so that he may become pure again? The Holy One, blessed be He, said: He did the work of a babbler, therefore let him offer a babbler as a sacrifice.

12. משנה מסכת נגעים פרק יד משנה א

כִּיצַד מְטַהְרִין אֶת הַמְצוּרַע, הִיָּה מְבִיא פְּלִי שֶׁל חֲרָשׁ חֲדָשָׁה וְנוֹתֵן לְתוֹכָהּ רְבִיעִית מֵיִם חַיִּים, וּמְבִיא שְׁתֵּי צִפְרִים דְרוֹר. שְׁחַט אֶת אַחַת מֵהֶן עַל כְּלֵי חֲרָשׁ וְעַל מֵיִם חַיִּים. חִפֵּר וְקוֹבְרָהּ בְּפָנָיו. נָטַל עֵץ אֶרֶז וְאֶזוֹב וּשְׁנֵי תוֹלַעַת וּכְרָכָן בְּשִׁירֵי הַלְשׁוֹן, וְהִקְיָף לָהֶם רְאִשֵׁי אֲגָפִים וְרֹאשׁ הַזָּנָב שֶׁל שְׁנֵינָה. טָבַל וְהִזָּה שָׁבַע פְּעָמִים לְאַחַר יָדוֹ שֶׁל מְצוּרַע, וַיֵּשׂ אוֹמְרִים, עַל מְצַחוֹ. וְכַד הִיָּה מְזָה עַל הַשְּׁקוּף שֶׁבְּבֵית מִבְּחוּץ:

13. תהלים פרק פד, א-יג

(א) לְמִנְצַחַ עַל-הַגִּתִּית לְבְנֵי-קָרַח מְזֻמֹּר: (ב) מַה-יְדִידוֹת מְשַׁכְּנוֹתֶיךָ הִ' צְבָאוֹת: (ג) נִכְסְפָה וְגַם-כָּלְתָהּ נַפְשִׁי לְחַצְרוֹת הִ' לְבִי וּבִשְׂרֵי יִרְנְנוּ אֶל אֱלֹהֵי: (ד) גַּם-צִפּוֹרוֹן מְצָאָה בֵּית וּדְרוֹרוֹ קָן לָהּ אֲשֶׁר-שָׁתָה אֶפְרָחֶיהָ אֶת-מִזְבְּחוֹתֶיךָ הִ' צְבָאוֹת מְלֹכֵי וְאֵלֶיהִ: (ה) אֲשֶׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִהְלְלוּךָ סֵלָה: (ו) אֲשֶׁרֵי אָדָם עוֹזְלוּ בְּךָ מְסֻלוֹת בְּלִבָּם: (ז) עֲבָרְיוֹ בְּעַמֶּק הַבְּכָא מַעֲיָן יִשְׁתַּוְּהוּ גַם-בְּרָכוֹת יַעֲטָה מוֹרָה: (ח) יִלְכוּ מִחֵיל אֶל-חֵיל יִרְאֶה אֶל-אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן: (ט) הִ' אֱלֹהִים צְבָאוֹת שְׁמַעַה תְּפִלְתִּי הָאֲזִינָה אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: (י) מִגִּנְנוֹ רָאָה אֱלֹהִים וְהִבִּט פָּנָיו מִשִּׁיחָה: (יא) כִּי טוֹב-יוֹם בַּחֲצִירֶיךָ יִמְאָלֶף בְּחֹרְתֵי הַסְּתוֹפֶף בְּבֵית אֱלֹהֵי מְדוּרָה בְּאֵהֲלֵי-רָשַׁע: (יב) כִּי שָׁמְשׁוּ וּמִגֵּן הִ' אֱלֹהִים חַן וְכִבוֹד יִתֵּן הִ' לֹא יִמְנַע-טוֹב לְהִלְכִים בְּתַמִּים: (יג) הִ' צְבָאוֹת אֲשֶׁרֵי אָדָם בֵּטַח בְּךָ:

I. To the chief Musician, according to Gittit, A Psalm for the sons of Korah.

2. How lovely are your dwelling places, O Lord of hosts! 3. My soul longs, indeed it faints for the courts of the Lord; my heart and my flesh cry out for the living God. 4. Even the sparrow has found a house, and the swallow a nest for herself, where she may lay her young, at your altars, O Lord of hosts, my King, and my God. 5. Happy are those who dwell in your house, ever praising you. Selah. 6. Happy is the man whose strength is in you; in whose heart are the highways, 7. Which, passing through the valley of Baca, make it a place of springs; the early rain also covers it with blessings. 8. They go from strength to strength, every one of them appears before God in Zion. 9. O Lord God of hosts, hear my prayer; give ear, O God of Jacob. Selah. 10. Behold, O God our shield, and look upon the face of your anointed. 11. For a day in your courts is better than a thousand. I had rather be at the threshold in the house of my God, than dwell in the tents of the wicked. 12. For the Lord God is a sun and shield; the Lord will give loving kindness and glory; no good thing will he withhold from those who walk uprightly. 13. O Lord of hosts, happy is the man who trusts in you.

14. רש"י תהלים פרק פד פסוק ד

(ד) גם צפור מצאה בית - בחרבנו קננו בו הצפרים, ומדרש אגדה בבנינו מדבר והצפור היא כנסת ישראל:

15. אבן עזרא תהלים פרק פד

ודרור - שם עוף מנגן אולי נקרא כן בעבור שאין מנהגו לנגן כל זמן שאיננו חפשי וזה העוף ידוע הוא בספרד

16. ויקרא פרק כה, י

(י) וְקִדְשְׁתֶּם אֶת שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה וּקְרַאתֶם דְּרוֹר בְּאֶרֶץ לְכָל־יִשְׂרָאֵל יוֹגֵל הוּא תַהֲיֶה לָכֶם וְשַׁבְתֶּם אִישׁ אֶל־אֶחָזְתּוֹ וְאִישׁ אֶל־מִשְׁפַּחְתּוֹ תָּשְׁבוּ:

17. זוהר כרך ב (שמות) פרשת תצוה דף קפג עמוד א

ר' אלעזר פתח ואמר (תהלים פד) גם צפור מצאה בית ודרור קן לה אשר שתי אפרוחיה את מזבחותיך וגוי, גם צפור מצאה בית, אליו צפרי שמיא דמנהון שויין מדוריהון לבר ומנהון שויין מדוריהון בביתא כגון דרור דאיהו עופא דשוי דיוריה בביתא דכל בר נש ולא דחיל, אמאי, בגין דכלא קראן ליה דרור, מאי דרור חירו כמה דאת אמר (ויקרא כה) וקראתם דרור ותרגומו חירו, ודא איהו צפור דרור, דהא מיומא דעביד קנא בביתא ואפיק בנין, מדוריה בביתא חמשין יומין, ולבתר מתפרשן אליו מאליו ודא איהו עופא דאקרי דרור חירו, תא חזי מה כתיב וקדשתם את שנת החמשים שנה וקראתם דרור בארץ מהכא נפקא חירו לכלא, ובגין דנפקא מניה חירו, אורייתא דנפקת מניה אקרי חירו, ועל דא כתיב (שמות לב) חרות על הלחת אל תקרי חרות אלא חירות ודא אורייתא דאתקרי חירות דהא מה דאפיק יומא דא עלאה אקרי חירו ואיהו חירו דכלא, והאי יומא איהו חירו עלאה, בגין דאית חירו תתאה וחירו עלאה, ה"א עלאה ה"א תתאה, חירו עלאה, חירו תתאה, שמטה ויובל כחדא אינון:

Zohar Shemoth, Section 2, Page 183a

R. Eleazar quoted in this connection the verse: [Yea, the sparrow hath found an house, and the swallow (*deror*) a nest for herself,

where she may lay her young, at thy altars" (Ps. LXXXIV, 4). "Of the birds of heaven," he said, "some make their dwellings outside (in the open) and some inside human habitations: as, for instance, the swallow, which makes her dwelling in a house, and is not afraid. Why? Because all call it "deror". And what, then, is the meaning of *deror*? Freedom, as it is written, "Ye should proclaim *deror*", and the Aramaic translation of *deror* is, *heru* (Freedom). These swallows make a nest in a house and bring forth little ones and dwell in that house for fifty days and then separate and go each its own way and to whatsoever place it desires, all being free. Similarly, it is written: "And ye shall hallow the fiftieth year and proclaim freedom throughout all the land" (Lev. xxv, 10). Freedom emanates from this fiftieth year to all, and because of this the Torah which proceeded from that fiftieth day is called "Freedom". Concerning this it is written, "Graven (*haruth*) upon the tablets", which word *haruth* contains the same letters as *heruth*, which is Freedom, and the Decalogue, which is the essence of the Law, is thus given its due appellation, because whatever this supernal day brings forth is called "Freedom". It is the freedom of all things, of all spheres, of all worlds and of all created beings, both above and below.

18. Freebird -Lynyrd Skynyrd (pronounced /ˌlɛnərd ˈskɪnərd/ len-ərd-skin-ərd)
*'Cause I'm as free as a bird now
 And this bird you cannot change
 Oh oh oh oh oh oh
 And the bird you cannot change
 And this bird you cannot change
 Lord knows, I can't change...*

*Lord knows, I can't change
 Lord help me, I can't change
 Lord I can't change
 Won't you fly high free bird yeah*

VAN ZANT, RONNIE / COLLINS, ALLEN
 Freebird lyrics © Universal Music Publishing Group